

РЕШЕНИЕ

№ 6438

гр. София, 27.05.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 26.04.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Светлана Димитрова

**ЧЛЕНОВЕ: Радина Карамфилова
Николай Димитров**

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **2851** по описа за **2024** година докладвано от съдия Радина Карамфилова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на „МАКРОАДВАНС“ АД, ЕИК[ЕИК] депозирана чрез юрк. Л.И. срещу Решение № 784 от 14.02.2024 г. постановено по н.а.х.д. № 15313 по описа за 2023 г. на Софийски районен съд (СРС), НО, 17 състав, с което е потвърдено наказателно постановление (НП) № 003690 от 21.08.2023 г., издадено от изпълняващ длъжността директор на Регионална дирекция за областите С., Софийска, К., П. и Б. със седалище в [населено място] към Главна дирекция „Контрол на пазара“ при Комисията за защита на потребителите, на основание чл. 83, ал. 1 от ЗАНН и чл. 232, ал. 2 във връзка с чл. 210а от Закона за защита на потребителите (ЗЗП), с което на „касатора е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2000 (две хиляди) лева за нарушение на чл. 68е, ал. 2, предл. второ във връзка с чл. 68г, ал. 4 във връзка с чл. 68в от ЗЗП.

Касаторът сочи, че решението на СРС е постановено в нарушение на материалния закон и при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Подробни доводи в тази насока са развити в касационната жалба. Счита, че е налице хипотезата на чл. 28 от ЗАНН за маловажен случай. Отправеното до касационната инстанция искане е за отмяна на съдебното решение и издаденото наказателно постановление.

Претендира разноски. В проведеното съдебно заседание, касаторът се представлява от арк. Т., която поддържа жалбата и моли решението на въззивния съд като неправилно да бъде отменено.

Ответникът по касационната жалба – Комисия за защита на потребителите, оспорва касационната жалба с аргументи, подробно изложени в отговора на касационната жалба. В проведеното открито съдебно заседание по делото, не се представлява.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град, X. касационен състав като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1 от ЗАНН и от надлежна страна, имаща право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима.

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу оспореното НП.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

Съгласно чл. 218 от АПК съдът обсъжда само посочените в жалбата пороци, като за валидността, допустимостта и съответствието на обжалваното решение с материалния закон, съдът следи служебно.

С обжалвания съдебен акт съдът е потвърдил наказателно постановление № наказателно постановление (НП) № 003690 от 21.08.2023 г., издадено от изпълняващ длъжността директор на Регионална дирекция за областите С., Софийска, К., П. и Б. със седалище в [населено място] към Главна дирекция „Контрол на пазара“ при Комисията за защита на потребителите, на основание чл. 83, ал. 1 от ЗАНН и чл. 232, ал. 2 във връзка с чл. 210а от Закона за защита на потребителите (ЗЗП), с което на „касатора е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2000 (две хиляди) лева за нарушение на чл. 68е, ал. 2, предл. второ във връзка с чл. 68г, ал. 4 във връзка с чл. 68в от ЗЗП.

За да постанови този резултат съдът е приел в мотивите си, че АУАН и обжалваното НП са издадени от компетентни длъжностни лица, в сроковете по чл. 34 от ЗАНН, като били спазени и изискванията на чл. 42 и чл. 52 от ЗАНН и, че при издаването им не са допуснати съществени процесуални нарушения. По безспорен начин било установено от обективна и субективна страна, че касаторът в настоящото производство е реализирал състава на описаното в акта административно нарушение по чл. 68е, ал.2, пр. второ във вр. с чл. 68г, ал. 4 във вр. с чл. 68в от ЗЗП, както и че не са били налице предпоставките за приложение на чл. 28 от ЗАНН.

Решението е правилно.

Административнонаказателната отговорност на касационния жалбоподател е ангажирана за това, че по повод на иницирирана в Комисията за защита на потребителите кампания, свързана с проверки по спазване на законодателството в сферата на защитата на потребителите при предоставянето им на потребителски кредити, с писмо с изх. № С-03-3591/20.06.2023 г. от „МАКРОАДВАНС“ АД била изисквана информация, както и договори за потребителски кредит, погасителни планове към тях, стандартни европейски формуляри, Общи условия и договори за поръчителство. В отговор пред КЗП бил представен Договор за потребителски кредит № 184632/27.10.2022 г., сключен между „МАКРОАДВАНС“ АД и И. М. А., по силата

на който кредиторът отпуснал на кредитополучателя потребителски кредит за текущо потребление в размер на 500 лв. На 27.06.2023 г. в седалището на Регионалната дирекция на КЗП в [населено място] била извършена проверка на постъпилите документи, констатациите от която били отразени със съставянето на Протокол с № К-2758948/28.06.2023 г. от свидетелката Е. Ц. на длъжност „главен инспектор“ при РД- С..

При прегледа на договора било установено, че в съдържанието му са включени следните клаузи:

В Раздел IX „Обезпечения“ било регламентирано с чл. 20, ал. 1, че „вземането по настоящия Договор се обезпеча с ПОРЪЧИТЕЛСТВО за пълния размер на кредита“. Съгласно ал. 2, „КРЕДИТОПОЛУЧАТЕЛЯТ се задължава, в срок от 3 (три) работни дни от сключването на настоящия Договор, да обезпечи кредита с поръчителство на едно физическо лице, одобрено от КРЕДИТОРА. Физическото лице - поръчител следва да отговаря на описаните в чл. 20, ал. 3 изисквания, като КРЕДИТОРЪТ не може да откаже необосновано одобрение на физическо лице, което отговаря на тези условия“.

В Раздел V „Неустойки“ е регламентирано с чл. 10, че „КРЕДИТОПОЛУЧАТЕЛЯТ дължи неустойка с обезщетителен характер, в случай че не представи обезпечение съгласно реда и условията, предвидени в чл. 20 от настоящия Договор. Неустойката е в размер на 4.80 лева (четири лева и осемдесет стотинки) плюс 0.320% от усвоения размер на кредита, за първия ден на забава и 0.320% от усвоения размер на кредита за всеки следващ ден, за който кредитът не е обезпечен“. Член 11 гласи следното: „В случай, че КРЕДИТОПОЛУЧАТЕЛЯТ представи обезпечение след срока, описан в чл. 20, неустойката се дължи само за срока, за който кредитът е бил без обезпечение“. В допълнение към това, чл. 12 указва, че „начислената неустойка се изплаща на падежа на всяка следваща вноска съгласно Приложение № I / Погасителен план/“. Погасителният план също е бил представен пред проверяващите органи, като в графа „Неустойка при необезпечен кредит“ от същия, за всяка една от петте погасителни вноски е записана месечна вноска от 48.00 лв., като общата сума за неустойката за петте вноски е 240.00 лева. За кредита е предоставена на потребителя преддоговорна информация във вид на Стандартен европейски формуляр за предоставяне на информация за потребителските кредити.

В представения Стандартен европейски формуляр от 27.10.2022 г. в Част III - „Разходи по кредита“, т.4.3., кредиторът е внесъл следното съдържание: „В случай, че Кредитополучателят не обезпечи кредита с поръчителството на едно физическо лице, в срок от три дни след сключване на договора за кредит, дължи на Кредитора неустойка. Неустойката е в размер на 4.80 лв. (четири лева и осемдесет стотинки) плюс 0.320% за първия ден и 0.320% за всеки следващ ден, за който кредитът е без обезпечение. Неустойката се дължи само за периоди, в които кредитът е без обезпечение. В случай, че Кредитополучателят представи обезпечение след изтичане на срока за обезпечение, неустойката се начислява само за срока, за който кредитът е бил без обезпечение. Ако действието на обезпечението бъде прекратено, независимо по какви причини, считано от деня, в който действието на обезпечението е било прекратено, неустойката отново се начислява. Неустойката се начислява на ден. Начислената неустойка се заплаща заедно със следващото лихвено плащане по кредитра на падежа на лихвеното плащане.“

Въз основа на това контролните органи са приели, че в Стандартния европейски

формуляр в Част III - „Разходи по кредита“, т.4.3. кредиторът не е записал сумата на неустойката при необезпечен кредит за целия срок на кредита, а именно 240.00 лева и месечната вноска за неустойка от 48.00 лева. Това е записано в погасителния план на Договора за потребителски кредит, но не е записано в предоговорната информация във вид на Стандартен европейски формуляр.

Въз основа на горното проверяващите инспектори са приели, че кредиторът „МАКРОАДВАНС“ АД прилага заблуждаваща нелоялна търговска практика - нарушение по чл. 68е, ал. 2, предложение второ, във връзка с чл. 68г, ал. 4 във връзка с чл. 68в от Закона за защита на потребителите, извършено на 27.10.2022 г. в [населено място] - когато е предоставен Стандартен европейски формуляр на кредитополучателя.

Изводите на първоинстанционния съд за доказаност на нарушението и за липса на процесуални нарушения в хода на административнонаказателното производство кореспондират на установената правилно фактическа обстановка и се споделят изцяло от настоящия състав на касационната инстанция, като същите са в съответствие с материалния закон и събраните по делото доказателства.

При съставяне на АУАН не са допуснати нарушения на ЗАНН. АУАН е съставен от компетентен орган, съобразно изискванията на ЗАНН и ЗЗП, налице е и пълно съответствие на описаното в него нарушение и възпроизвеждането му в НП. Актът е съставен по повод извършени проверки от служители на административнонаказващия орган и е връчен на нарушителя. Нарушението е описано достатъчно ясно и конкретно и в последяващото акта НП, така че да не възниква съмнение относно неговото съдържание. Всички елементи от състава му са изброени във фактическото описание, поради което правото на защита на жалбоподателя е гарантирано. Налице е съответствие между тези обстоятелства, словесното формулиране на нарушението, неспазеното правило за поведение и дадената правната квалификация. Посочен е недвусмислено адресата на нарушението, като същият е индивидуализиран, чрез посочване на наименованието на дружеството-туроператор, неговия законен представител, като е посочено и мястото на извършване на проверката, т.е мястото на установяване на нарушението. Направените в АУАН констатации не са опровергани и от събраните доказателства по делото.

При съставянето на АУАН, административнонаказващият орган, е спазил срока по чл. 34, ал. 1 от ЗАНН – да състави АУАН в срок от 3 месеца от откриване на нарушителя. Моментът, от който започва да тече срокът за съставяне на АУАН по чл. 34, ал. 1 ЗАНН е този на откриването на нарушението и нарушителя.

По изложените по-горе съображения следва да се приеме, че не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, опорочаващи административно-наказателното производство и обуславящи отмяна на наказателното постановление като незаконосъобразно.

По същество на спора настоящата касационна инстанция, в решаващият си състав, приема, че районният съд е формулирал правните си изводи при правилно приложение на материалния и процесуален закон, без да е допуснато визираното в касационната жалба касационно основание по чл.348, ал.1, т.1 НПК, вр. чл.63, ал.1 ЗАНН. Извършеното от касатора деяние е безспорно доказано и съдържа от обективна страна признаците на административно нарушение, изразяващо се в нарушение на чл. 68е, ал.2, пр. второ във вр. с чл. 68г, ал. 4 във вр. с чл. 68в от ЗЗП.

Съгласно легалната дефиниция на понятието дадена в §13, т.23 от ДР на ЗЗП

"Търговска практика" е всяко действие, бездействие, поведение, търговска инициатива или търговско съобщение, включително реклама и маркетинг, от страна на търговец към потребител, което е пряко свързано с насърчаването, продажбата или доставката на стока или предоставянето на услуга на потребителите, като законът забранява използването на нелоялни търговски практики. За да е налице визираната в хипотезата на чл. 68г, ал. 1 от ЗЗП, нелоялна търговска практика е необходимо, с оглед на конкретния казус, да е налице кумулативно предлагане на услуга, което противоречи на изискването за добросъвестност и професионална компетентност, и това предлагане да променя или да е възможно да промени съществено икономическото поведение на средния потребител, когото засяга. Нормата на чл. 68г, ал. 4 от ЗЗП изрично предвижда, че нелоялни са заблуждаващите и агресивните търговски практики по чл. 68д - 68к от ЗЗП. На следващо място, с оглед защита на потребителите от нелоялни търговски практики и от техните вредни последици, разпоредбата на чл. 68в от ЗЗП, забранява императивно използването на такава, а нормата на чл. 68л, ал. 1 от ЗЗП, задължава председателя на КЗП, да забрани с нарочна заповед прилагането и, когато Комисията установи, че търговската практика е нелоялна.

Легална дефиниция на понятието "заблуждаваща търговска практика" и критериите за преценка дали една практика е такава се съдържат в чл. 68г, ал. 1 от разглеждания специален закон. С този текст от вътрешното законодателство е транспонирана Директива 2005/29/ЕО на Европейския Парламент и на Съвета от 11 май 2005 г. относно нелоялни търговски практики от страна на търговци към потребители на вътрешния пазар и изменение на Директива 84/450/Е. на Съвета. Директиви 97/7/ЕО, 98/27/ЕО и 2002/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и Регламент (ЕО) № 2006/2004 на Европейския парламент и на Съвета.

Съгласно приложимата норма на чл. 68, ал. 2 от ЗЗП заблуждаваща е и всяка търговска практика, при която чрез премълчаване, имайки предвид елементите по ал. 1, търговецът прикрива съществена информация по смисъла на ал. 1 или я предоставя по неясен, неразбираем или двусмислен начин, или не я предоставя своевременно, или при която търговецът не посочва своята истинска търговска цел, ако тя не се разбира от контекста и има за резултат или е възможно да има за резултат вземането на търговско решение от средния потребител, което той не би взел без използването на търговската практика.

Правилно и законосъобразно въззивният съд е приел, че касаторът в настоящото производство е реализирал състава на описаното в НП административно нарушение.

В тази връзка не се споделят от настоящия касационен състав доводите изложени от касационния жалбоподател, че намиращата се в погасителния план информация са конкретизирани в пълнота точната сума, както на неустойката, така и на месечната вноска, формирана като сбор от съответните компоненти.

Правилно въззивният съд е приел, че касаторът в качеството си на кредитор, е бил обвързан от задължението в т.4.3. от Част III - „Разходи по кредита“ от Стандартния европейски формуляр да включи информация относно разходите, свързани с договора за кредит, като една от основните негови характеристики, но вместо това, в съответната графа е инкорпорирана информация само относно правопораждащият факт за възникването на неустойката - необезпечаването на договора с поръчителството на едно физическо лице, и формулата за изчисление на подневно генерираното вземане за неустойка и това създава за потребителя реални

предпоставки за заблуждаване.

С оглед на горното се налага изводът, че процесното НП е правилно и законосъобразно, наложената санкция е в размер, близък до минималния съгласно разпоредбата на чл. чл. 210а ЗЗП, поради което не са налице основания за отмяната му. В случая не са и налице предпоставките на чл.28 от ЗАНН, предвид обстоятелството, че нарушението не се отличава от масовите случаи на подобни нарушения.

По изложените съображения настоящият състав на касационната инстанция намира, че обжалваното решение следва да се остави в сила като законосъобразно, тъй като не са налице касационни основания за неговата отмяна.

По разноските по производството:

При този изход на делото право на разноски притежава ответната страна, но предвид липсата на изрично заявено такова искане, такива не следва да се присъждат.

Воден от гореизложеното, Административен съд София - град, XXII Касационен състав.

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 784 от 14.02.2024 г. постановено по н.а.х.д. № 15313 по описа за 2023 г. на Софийски районен съд (СРС), НО, 17 състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: